

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת של פיסקה קודמת- story-מעשה O</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא-? question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
--	--

מקרא-key:

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שירי הדם כו'.												■	נא.
מאי טעמא?												^	נא.
אמר קרא: (ויקרא ד) אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד, יסוד שכנד הפתח.												!	נא.
אל יסוד מזבח העולה - ולא יסוד מזבח הפנימי	ת"ר:											■ ■	נא.
אל יסוד מזבח העולה - אין לו יסוד לפנימי עצמו												■ ■	נא.
אל יסוד מזבח העולה - תן יסוד למזבח של עולה												■ ■	נא.
או אינו אלא למזבחה של עולה יהא ליסוד?												;	נא.
קל וחומר, מה שיריים שאין מכפרין טעונין יסוד, תחלת עולה שמכפרת אינו דין שטעונה יסוד	רבי ישמעאל:											!	נא.
מה שיריים שאין מכפרין ואין באין לכפרה - טעונין יסוד, תחלת עולה שמכפרת ובאה לכפרה - אינו דין שטעונה יסוד	רבי עקיבא:											!	נא.
א"כ, מה ת"ל אל יסוד מזבח העולה? תן יסוד למזבחה של עולה.												■ ■	נא.
אל יסוד מזבח - ולא יסוד מזבח הפנימי.	אמר מר:											■	נא.
הא מיבעי ליה לגופיה												;	נא.
(ויקרא ד) מאשר פתח אהל מועד נפקא.												!	נא.
אל יסוד מזבח העולה - תן יסוד למזבח של עולה												■	נא.
דאי סלקא דעתך כדכתיב, הני למה לי קרא? לשירים, שירים הא בראי עביד להן												■	נא:
וכי תימא, דאפיך מיפך דבראי לגואי ודגואי לבראי												;	נא:
הא אין לו יסוד לפנימי עצמו.												!	נב.
או אינו אלא מזבח של עולה יהא ליסוד.												;	נב.
מי כתיב אל יסוד העולה? אל יסוד מזבח העולה כתיב - אי הוה כתיב אל יסוד העולה, הוה אמינא בזקיפה אל יסוד, השתא דכתיב אל יסוד מזבח העולה, אגגו דיסוד.												!	נב.
גג יסוד למה לי קרא? ק"ו הוא: ומה שירי חטאת שאינה מכפרת - טעונה גג יסוד, תחלת עולה שמכפרת - אינו דין שטעונה גג יסוד	רבי ישמעאל:											!	נב.
ומה שירי חטאת שאין מכפרין ואין באין לכפר - טעונה גג יסוד, תחלת עולה שמכפרת ובאה לכפר - אינו דין שטעונה גג יסוד	רבי עקיבא:											!	נב.
אם כן, מה ת"ל אל יסוד מזבח העולה? תן יסוד למזבח של עולה.												!	נב.
מאי בינייהו?												^	נב.
שירים מעכבים איכא בינייהו	רב אדא בר אהבה:											!	נב.
מעכבי	מר סבר: [רבי ישמעאל]	■										!	נב.
לא מעכבי.	ומר סבר: [רבי עקיבא]	■										!	נב.
דכולי עלמא שירים אין מעכבים, והכא במיצוי חטאת העוף מעכב קא מיפלגי	רב פפא:											!	נב.
מעכב	מר סבר: [רבי ישמעאל]	■										!	נב.
לא מעכב.	ומר סבר: [רבי עקיבא]	■										!	נב.

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O</p>	<p>מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■</p>
---	---

זבחים-איזהו מקומן	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										א			
			כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א				
תניא כוותיה דרב פפא:			■													נב.
(ויקרא ד) ואת כל דם הפר ישפך - מה ת"ל הפר? לימד על פר יום הכיפורים שטעון מתן דמים ליסוד, דברי רבי	[תניא - רבי]		■	■											◇	נב.
קל וחומר, ומה אם מי שאין נכנס דמו לפנים חובה - טעון יסוד, מי שנכנס דמו לפנים חובה - אינו דין שטעון יסוד	רבי ישמעאל:		■	■											◇	נב.
ומה מי שאין דמו נכנס לפני ולפנים בין לחובה בין למצוה - טעון יסוד, מי שנכנס דמו חובה לפני ולפנים - אינו דין שטעון יסוד	רבי עקיבא:		■	■											◇	נב.
יכול יעכבנו?			■	■	?										◇	נב.
ת"ל: (ויקרא טז) וכלה מכפר את הקדש, שלמו כל הכפרות כולן, דברי רבי ישמעאל	[רבי ישמעאל]		■	■	!										◇	נב.
קל וחומר לפר כהן משיח מעתה ומה מי שאין נכנס דמו לפנים לא חובה ולא מצוה - טעון יסוד, מי שנכנס דמו לפנים בין לחובה בין למצוה - אינו דין שטעון יסוד			■	■											◇	נב.
יכול יעכבנו?			■	■	?										◇	נב.
תלמוד לומר: ואת כל דם הפר ישפך, נתקו הכתוב לעשה ועשאו שירי מצוה, לומר לך: שירים אין מעכבין.			■	■	!										◇	נב.
וסבר רבי ישמעאל מיצוי חטאת העוף מעכב?			■	■	?										◇	נב.
(ויקרא ה) והנשאר בדם ימצה. והנשאר ימצה, ושאינו נשאר לא ימצה	והתנא דבי רבי ישמעאל:		■	■	?										◇	נב.
תרי תנאי ואליבא דר' ישמעאל.			■	■	!										◇	נב:
האי תנא סבר: שירים מעכבי:	רמי בר חמא:		■	■											◇	נב:
(ויקרא ו) הכהן המחטא אותה אותה שניתן דמה למעלה ולא אותה שניתן דמה למטה	דתניא:		■	■											◇	נב:
אמרת? וכי מאין באתה?			■	■	?										◇	נב:
מכלל שנאמר: (דברים יב) ודם זבחיך ישפך על מזבח וגו', למדנו לניתנין במתן ארבע שאם נתנן במתנה אחת כיפר יכול אף הניתנין למעלה שנתנן למטה כיפר?			■	■	!										◇	נב:
ודין הוא: נאמר דמים למעלה ונאמר דמים למטה, מה דמים האמורים למטה שנתנן למעלה לא כיפר, אף דמים האמורים למעלה אם נתן למטה לא כיפר			■	■	?										◇	נב:
לא, אם אמרת בתחתונים שניתנין בנתינה למעלה שאין סופן למעלה לא כיפר, תאמר בעליונים שנתנן למטה שיש מהן קרב למטה?			■	■	!										◇	נב:
דמים הפנימיים יוכיחו, שיש מהן קרב בחוץ ואם נתנן בתחלה בחוץ לא כיפר			■	■	?										◇	נב:
לא, אם אמרת בדמים הפנימיים - שאין מזבח הפנימי ממרקן, תאמר בעליונים - שהרי קרנות ממרקות אותו אם נתנן למטה כשרים? ת"ל: אותה, אותה שניתן דמים למעלה ולא שניתן דמה למטה			■	■	!										◇	נב:
מאי שאין מזבח הפנימי ממרקן? לאו אלו שיריים.			■	■											◇	נב:
אי הכי, תיתי בק"ו: מה שיריים הפנימיים שסופן חובה בחוץ - עשאן בתחלה בחוץ לא כיפר, הניתנין למעלה שאין סופן חובה למטה ועשאן בתחלה למטה - אינו דין שלא כיפר? אלא, אין מזבח הפנימי ממרקן בלבד אלא פרוכת.	א"ל רבא:		■	■	?										◇	נב:
(ויקרא טז) וכלה מכפר - אם כיפר כלה, ואם לא כיפר לא כלה, דברי ר' עקיבא	תנו רבנן: [רבי עקיבא]		■	■											◇	נב:
מפני מה לא נאמר: אם כלה כיפר, אם לא כלה לא כיפר? שאם חיסר אחת מכל המתנות לא עשה ולא כלום.	אמר לו רבי יהודה:		■	■											◇	נב:
מאי בנייהו?			■	■	^										◇	נב:
משמעות דורשין איכא בנייהו	חד: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]		■	■	!										◇	נב:
שיריים מעכבין איכא בנייהו.	חד: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]		■	■	!										◇	נב:
תסתיים דר' יהושע בן לוי הוא דאמר שיריים דמעכבי			■	■											◇	נב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לדברי האומר שיריים מעכבין, מביא פר אחד ומתחיל בתחלה בפנים.	דא"ר יהושע בן לוי:	■	■									◇
אטו ר' יוחנן לית ליה הא סברא?			ז									
תנא ר' נחמיה כדברי האומר שיריים מעכבין	והאמר ר' יוחנן:	■	ז									◇
אלא כדברי האומר ולא להני תנאי, הכא נמי כדברי האומר ולא להני תנאי.			ז									◇
חטאות הצבור והיחיד. אלו הן חטאות הצבור: שעירי ראשי חדשים ושל מועדות - שחיטתן בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות.												■
כיצד? עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. שירי הדם היה שופך על יסוד דרומית.												◇
ונאכלין לפני מן הקלעים, לזכרי כהונה, בכל מאכל, ליום ולילה עד הצות.												■
היכי עביד?												^
רבי יוחנן ורבי אלעזר, חד אמר: נותן אמה אילך ואמה אילך	חד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]									◆	!	◇
וחד אמר: מחטא ויורד כנגד חודו של קרן.	וחד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]									◆	!	◇
אליבא דרבי אלעזר בר"ש												■
היא עצמה אינה נעשית אלא בגופה של קרן	דאמר: [רבי אלעזר בר"ש]											■
דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבי:												◇
אמה אילך ואמה אילך כנגד קרן הוא	מר סבר: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]									◆	■	◇
כנגד חודה אין, טפי לא.	ומר סבר: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]									◆	■	◇
חטאת הציבור והיחיד כיצד מתן דמן? היה עולה לכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית, וטובל באצבעו הימנית המיומנת שבימין מן הדם שבמזרק, וחומר בגודלו מלמעלה ובאצבעו קטנה מלמטה, ומחטא ויורד כנגד חודה של קרן עד שמכלה כל הדם שבאצבע, וכן כל קרן וקרן	מיתבי:											ז
הכי קאמר: מצוה בחודה, אי עבד אמה אילך ואמה אילך לית לן בה.												!
מאי רבי, ומאי רבי אלעזר בר' שמעון?												^
דמים העליונים ניתנין מחוט הסיקרא ולמעלה, דמים התחתונים ניתנין מחוט הסיקרא ולמטן, דברי רבי	דתניא: [רבי]									◆	■	!
במה דברים אמורין - בעולת העוף, אבל בחטאת בהמה - היא עצמה אין נעשית אלא על גופה של קרן.	רבי אלעזר ברבי שמעון:									◆	■	!
מאי טעמא דרבי? דכתיב: (יחזקאל מג) וההראל ארבע אמות ומההראל ולמעלה וגו'.	רבי אבהו:											■
ארבע אמות הוא דהויא?												ז
ומקום קרנות ארבע.	רב אדא בר אבהו:											■
מקום קרנות ד' הויא?												ז
אלא אימא: רשות קרנות ד'.												!
חוט של סיקרא חוגרו באמצע, להבדיל בין דמים העליונים לדמים התחתונים.	תנן התם:											■
מנא הני מילי?												^
שנאמר: (שמות כז) והיתה הרשת עד חצי המזבח, התורה נתנה מחיצה להבדיל בין דמים העליונים לדמים התחתונים.	רב אחא בר רב קטינא											!

<p> disputants- חולקים ♦ statement- מימרא ■ challenge- קושיא † question- שאלה ^ answer- תירוץ ! proof- ראיה ■ </p>	<p> central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- קודמת של פיסקה < story- מעשה O </p>
<p>מקרא- key:</p>	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שירי הדם כו'.												■	<	גג.
אל יסוד מזבח - זה יסוד דרומי אתה אומר: זה יסוד דרומי, או אינו אלא יסוד מערבי, וילמד סתום מן המפורש? אמרת: ילמד ירידתו מן הכבש ליציאתו מן ההיכל, מה יציאתו מן ההיכל בסמוך לו, אף ירידתו מן הכבש בסמוך לו.	ת"ר:												◊	גג.
זה וזה יסוד מערבי	תניא, רבי ישמעאל:											♦	◊	גג.
זה וזה יסוד דרומי.	רבי שמעון בן יוחאי:											♦	◊	גג.
בשלמא למאן דאמר יסוד מערבי, קסבר: ילמד סתום מן המפורש, אלא למאן דאמר יסוד דרומי, מ"ט?												‡	◊	גג.
כוליה מזבח בצפון קאי.	רב אסי: קסבר האי תנא:											!	◊	גג.
כוליה פתח בדרום קאי.	ל"א:											!		גג.
זה וזה יסוד מערבי	תנא דבי ר' ישמעאל כרבי שמעון בן יוחאי:											■	◊	גג.
וסימניך: משכו גברי לגברא.												■	◊	גג.
העולה קדשי קדשים - שחיטתה בצפון, וקיבול דמה בכלי שרת בצפון, ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע, וטעונה הפשט וניתוח, וכליל לאשים.													■	גג.
עולה מ"ט תני ליה קדשי קדשים?													‡	גג.
משום דלא כתיב בה קדשי קדשים היא.													!	גג.
ודמה טעון שתי מתנות													■	גג.
היכי עביד?													^	גג.
נותן וחוזר ונותן	רב:												♦	גג.
מתנה אחת כמין גמא נותן.	שמואל:												♦	גג.
כתנאי:													■	גג.
יכול יורקנו זריקה אחת? ת"ל: סביב אי סביב, יכול יקיפנו כחוט? ת"ל: וזרקו, הא כיצד? כמין גמא, שתי מתנות שהן ארבע	[ת"ק]												♦	גג.
נאמר כאן סביב ונאמר להלן (ויקרא ח) סביב, מה להלן פיסוק וארבע מתנות, אף כאן פיסוק וארבע מתנות.	רבי ישמעאל:												♦	גג.
אי מה להלן ארבע מתנות על ארבע קרנות, אף כאן ארבע מתנות על ארבע קרנות													‡	גג.
אמרת? עולה טעונה יסוד, וקרן מזרחית דרומית לא היה לה יסוד.													!	גג.
מ"ט?													^	גג.
לפי שלא היתה בחלקו של טורף	רבי אלעזר:												!	גג.
מזבח אוכל בחלקו של יהודה אמה.	דאמר רב שמואל בר רב יצחק:												!	גג.
רצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה ונכנסה בחלקו של בנימין, והיה בנימין הצדיק מצטער עליה בכל יום לנוטלה, שנאמר: (דברים לג) חופף עליו כל היום, לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיוכן להקב"ה, שנאמר: (דברים לג) ובין כתפיו שכן.	רבי לוי בר חמא אמר רבי חמא ברבי חנינא:												!	גג.
עולת העוף כיצד היתה נעשית? היה מולק את ראשה ממול עורפה ומבדיל, וממצה דמה על קיר המזבח	מיתבי:												‡	גג.
ואי אמרת לא היה לה יסוד, באוירא בעלמא הוא דקא עביד?													‡	גג.
אימר כך התנו: אוירא דבנימין, קרקע דיהודה.	רב נחמן בר יצחק:												!	גג.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- של פיסקה story- מעשה- מקרא- key:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

זבחים-איזהו מקומן	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
מאי לא הוה לה יסוד?													גד.
בבנין	רב: ♦	!											גד.
בדמים.	לוי: ♦	!											גד.
רב מתרגם: באחסנתיה יתבני מדבחה	[רב]												גד.
לוי מתרגם: באחסנתיה יתבני מקדשא, מקום מקודש לדמים.	[לוי]												גד.
היסוד היה מהלך על פני כל הצפון ועל פני כל המערב, אוכל בדרום אמה אחת ובמזרח אמה אחת	תא שמע:	⚡											גד.
מאי אוכל? נמי בדמים.		!											גד.
המזבח היה שלשים ושתים על שלשים ושתים	תא שמע:	⚡											גד.
הכא במאי עסקינן - מן הצד.		!											גד.
נמצא פורח אמה על יסוד ואמה על סוכב	תא שמע:	⚡											גד.
אימא: כנגד אמה יסוד ועל אמה סוכב.		!											גד.
כיצד בנוין את המזבח? מביאין מלבן שהוא שלשים ושתים על שלשים וגובהו אמה, ומביא חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות, ומביא סיד וקוניא וזפת וממחה ושופך, וזה הוא מקום יסוד וחזור ומביא מלבן שהוא שלשים אמה על שלשים אמה וגובהו חמש אמות, ומביא חלוקי אבנים כולו וחזור ומביא מלבן שהוא כ"ח על כ"ח אמות וגובהו ג' אמות, ומביא חלוקי כולו, והוא מקום המערכה וחזור ומביא מלבן שהוא אמה על אמה, ומביא - חלוקי אבנים מפולמות בין גדולות בין קטנות, ומביא זפת וקוניא וממחה ושופך, וזהו קרן, וכן לכל קרן וקרן	תא שמע, דתני לוי:	⚡											גד.
וכי תימא דגייזו ליה		!											גד.
אבנים שלמות כתיב		⚡											גד:
דמחית מידי מתותיה ושקיל ליה		!											גד:
דאי לא תימא הכי, הא דאמר רב כהנא:		!											גד:
אבנים של קרנות חלולות היו, דכתיב: (זכריה ט) ומלאו כמזרק כזויות מזבח	[רב כהנא]	!											גד:
הכא נמי אבנים שלמות אמר רחמנא		!	⚡										גד:
אלא דמחית מידי מתותיה ושקיל ליה		!											גד:
ה"נ דמחית מידי מתותיה ושקיל ליה.		!											גד:
מאי דכתיב: (שמואל א יט) וילך דוד ושמואל וישבו בנויות ברמה, וכי מה ענין נזירות אצל רמה? אלא, שהיו יושבין ברמה ועוסקין בנויו של עולם, אמרי, כתיב: (דברים יז) וקמת ועלית אל המקום, מלמד שבית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל, וארץ ישראל גבוהה מכל ארצות, לא הווי ידעי דוכתיב היכא, אייתו ספר יהושע, בכולהו כתיב: (יהושע יח) וירד ועלה הגבול ותאר הגבול, בשבט בנימין ועלה כתיב וירד לא כתיב, אמרי: ש"מ הכא הוא מקומו.	דרש רבא:												גד:
סבור למבנייה בעין עיטם דמדלי, אמרי: ניתתי ביה קליל, כדכתיב: (דברים לג) ובין כתפיו שכן.													גד:
ואיבעית אימא: גמירי, דסנהדרין בחלקו דיהודה ושכינה בחלקו דבנימין, ואי מדלינן ליה מתפליג טובא, מוטב דניתתי ביה פורתא, כדכתיב: ובין כתפיו שכן.													גד:
ועל דבר זה נתקנא דואג האדומי בדוד, כדכתיב: (תהילים ט) כי קנאת ביתך אכלתני, וכתיב: (תהלים קלב) זכור ה' לדוד את כל ענותו אשר נשבע לה' וגו' אם אבא באהל ביתי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה' וגו'													גד:
הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדה יער, באפרתה - זה יהושע דקאטי מאפרים, מצאנוה בשדה יער - זה בנימין, דכתיב: (בראשית מט) בנימין זאב יטרף.													גד:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מתני'. זבחי שלמי צבור ואשמות. אלו הן אשמות: אשם גזילות, אשם מעילות, אשם שפחה חרופה, אשם נזיר, אשם מצורע, אשם תלוי - שחיתתן בצפון, וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין לפני מן הקלעים, לזכרי כהונה, לכל מאכל, ליום ולילה עד חצות.												
מנא לן דבעי צפון?												
(ויקרא כג) ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת - מה חטאת בצפון, אף שלמי צבור בצפון.	דתני רבה בר רב חנן קמיה דרבא:											
וכי חטאת מהיכן למדה? מעולה, דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש?	אמר ליה רבא:											
(במדבר י) על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם - מה עולה קדשי קדשים אף זבחי שלמי צבור קדשי קדשים, מה עולה בצפון אף זבחי שלמי צבור בצפון.	אלא מדתני רב מרי בריה דרב כהנא:											
אלא היקשא קמא למאי אתא?												
כי חטאת, מה חטאת אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה, אף זבחי שלמי צבור לזכרי כהונה.												
אי הכי, גבי איל נזיר דכתיב: (במדבר ו) והקריב את קרבנו לה' כבש בן שנתו תמים אחד לעולה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים, הכי נמי נימא דהקיש הכתוב לחטאת, מה חטאת אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה, אף איל נזיר נמי אינו נאכל אלא לזכרי כהונה	אמר ליה אביי:											
הכי השתא, התם כיון דכתיב (במדבר ו) ולקח הכהן את הזרוע בשלה מן האיל, מכלל דכוליה בעלים אכלי ליה.												
זרוע בשלה מיהא לא ליתאכיל אלא לזכרי כהונה												
קשיא.												
ואיבעית אימא: קדשי אקרי, קדשי קדשים לא איקרו.												
ואלא למאי הלכתא איתקש?												
שאם גלח על אחד משלשתן - יצא.	רבא:											
התודה ואיל נזיר קדשים קלים - שחיתתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, ליום ולילה עד חצות.												
המורם מהם כיוצא בהן, אלא שהמורם נאכל לכהנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.												
(ויקרא י) את חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור - אמר רבי נחמיה: וכי ראשונים בטומאה אכלום? אלא טהור - מכלל שהוא טמא, טהור מטומאת מצורע וטמא מטומאת זב, ואיזה זה? זה מחנה ישראל.	ת"ר:											
ואימא: טהור מטומאת זב וטמא מטומאת מת, ואיזה זה? זה מחנה לוי												
אמר קרא: (ויקרא י) ואכלתם אותה במקום קדוש, אותה במקום קדוש ולא אחרת במקום קדוש, אפקה למחנה לוי, הדר כתיב: במקום טהור, אפקה למחנה ישראל.	אביי:											
אותה במקום קדוש ולא אחרת במקום קדוש, אפקה לגמרי, הדר כתב רחמנא: תאכלו במקום טהור, עיילא למחנה ישראל.	רבא:											
ואימא: עיילא למחנה לוי												
לחדא מעיילינן, לתרתי לא מעיילינן.												
אי הכי, אפוקי נמי, לחדא מפקינן, מתרתי לא מפקינן												
ועוד, (דברים יב) לא תוכל לאכול בשעריך כתיב												
אלא, מחזורתא כדאביי.												
שלמים קדשים קלים - שחיתתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע, ונאכלין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד.												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge !שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
המורם מהם כיוצא בהם, אלא שהמורם נאכל לכהנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם.												■	נה:	
(ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד, (ויקרא ג) ושחט אותו לפני אהל מועד, (ויקרא ג) ושחט אותו לפני אהל מועד, (ויקרא ג) ושחט אותו לפני אהל מועד - להכשיר את כל הרוחות בקדשים קלים, ק"ו לצפון: ומה קדשי קדשים שלא הוכשרו בכל הרוחות - הוכשרו בצפון, קדשים קלים שהוכשרו בכל הרוחות - אינו דין שהוכשרו בצפון	ת"ר: [ת"ק]											◆	■	נה:
לא נאמר הכתוב אלא להכשיר צפון, שיכול והלא דין הוא: ומה קדשים קלים שהוכשרו בכל הרוחות - לא הוכשר מקומן אצל קדשי קדשים, קדשי קדשים שלא הוכשרו אלא בצפון - אינו דין שלא הוכשר מקומן אצל קדשים קלים ת"ל: אהל מועד.	רבי אליעזר:											◆	■	נה:
במאי קא מיפלגי?												^		נה:
תלתא קראי כתיבי, חד לגופיה דניבעי פתח אהל מועד, וחד להכשיר צדדין, וחד לפסול צידי צדדין, וצפון לא איצטריך קרא	תנא קמא סבר:											■	!	נה:
חד לגופיה דניבעי פתח אהל מועד, וחד להכשיר צפון, וחד להכשיר צדדין, וצידי צדדין לא איצטריך קרא.	רבי אליעזר סבר:											■	!	נה:
מאי שנא הכא דכתיב פתח אהל מועד, ומאי שנא התם דכתיב לפני אהל מועד?												ז	!	נה:
קמ"ל כדרב יהודה אמר שמואל												!		נה:
שלמים ששחטן קודם שיפתחו דלתות ההיכל - פסולין, שנאמר: (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד, בזמן שהוא פתוח ולא בזמן שהוא נעול.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:											■	!	נה:
שלמים ששחטן קודם שיפתחו דלתות ההיכל - פסולין, שנאמר: ושחטו פתח אהל מועד, בזמן שפתח ההיכל פתוח ולא בזמן שהוא נעול.	איתמר נמי, אמר רב עוקבא בר חמא אמר רבי יוסי ברבי חנינא:											■		נה:
שלמים ששחטן קודם שיפתחו דלתות ההיכל - פסולין ובמשכן, קודם שיעמידו לויים את המשכן ולאחר שיפרקו לויים את המשכן - פסולין.	במערבא מתני הכי, אמר רב יעקב בר אחא אמר רב אשי:											■		נה:
פשיטא, מוגף כנעול דמי, וילון מאי?												^	!	נה:
הוא עצמו אין נעשה אלא כפתח פתוח.	רבי זירא:											!		נה:
גובהה מאי?												^	!	נה:
שני פשפשיין היו בבית החליפות וגובהן שמנה, כדי להכשיר את העזרה כולה לאכילת קדשי קדשים ולשחיטת קדשים קלים	ת"ש: דתניא, ר' יוסי בר' יהודה											■	ז	נה:
מאי לאו דאיכא קמייהו שמונה.												ז		נה:
לא, דגבהו נינהו שמונה.												!		נה:
כל השערים שהיו שם, גובהן עשרים אמה ורוחבן עשר אמה	מיתבי:											■	ז	נה:
פשפשיין שאני.												!		נה:
והאיכא צדדין													ז	נה:
דפתח ליה בקרן זוית.													!	נה:
אחורי בית הכפורת מאי?													ז	נה:
לול קטן היה אחורי בית הכפורת גבוה שמונה אמות, כדי להכשיר את העזרה לאכילת קדשי קדשים ולשחיטת קדשים קלים, והיינו דכתיב: (דברי הימים א כו) שנים לפר בר.	תא שמע, דאמר רמי בר רב יהודה אמר רב:											■	!	נה:
מאי לפר בר?												^		נה:
כמאן דאמר כלפי לבר.	רבה בר רב שילא:											!		נה:
אין חייבין משום טומאה - אלא על אורך מאה ושמונים ושבע על רוחב מאה ושלושים וחמש.	רב יהודה אמר שמואל:												■	נה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל העזרה היתה קפ"ז על רוחב קל"ה	תני תנא קמיה דרב נחמן:											■
כגון זה, כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים, ושוחטין שם קדשים קלים, וחייבין משום טומאה.	אמר ליה [רב נחמן], הכי אמר לי אבא:											■
למעוטי מאי?												◇
אילמא למעוטי חלונות דלתות ועובי החומה												!
החלונות ועובי החומה כלפנים	תנינא:											◇
ואלא למעוטי לשכות												!
אי בנויות בחול ופתוחות לקדש												◇
תוכן קודש	והתנן:											◇
מדרבנן.												◇
ודאורייתא לא?												◇
לשכות בנויות בחול ופתוחות לקדש, מנין שהכהנים נכנסין לשם ואוכלים שם קדשי קדשים ושירי מנחה? תלמוד לומר: (ויקרא ו) בחצר אהל מועד יאכלוה, התורה ריבתה חצירות הרבה אצל אכילה אחת	והתניא:											◇
לאכילה שאני.	רבא:											◇
אבל לענין טומאה לא?												◇
לשכות הבנויות לחול ופתוחות לקודש, כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים, ואין שוחטין שם קדשים קלים, וחייבין משום טומאה,	והתניא:											◇
לאו אמרת: אין שוחטין? תני נמי: אין חייבין.												◇
בשלמא אין שוחטין, בעינא כנגד הפתח וליכא, אלא אין חייבין אמאי?												◇
וליעמיך, אין שוחטין, מי לא עסקינן דאיכא שחיטה כנגד הפתח? דאי ליכא, למאי איצטריך? אלא אף על גב דקא שחיט כנגד הפתח, תני אין שוחטין משום דלא קדיש, תני נמי אין חייבין.												!
ולאכילה לא בעינן כנגד הפתח?												◇
שני פשפשינו היו בבית החליפות גובהן שמונה, כדי להכשיר את העזרה לאכילת קדשי קדשים ולשחיטת קדשים קלים	והתניא, רבי יוסי ברבי יהודה:											◇
סמי מכאן אכילה.	רבינא:											◇
והכתיב: (ויקרא ח) בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אותו												◇
קדשי שעה שאני.												!
מנין לדם שנפסל בשקיעת החמה? שנאמר: (ויקרא ז) ביום הקריבו את זבחו יאכל, ביום שאתה זובח אתה מקריב, ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריב.	רב יצחק בר אבודימי:											◇
האי מיבעי ליה לגופיה												◇
אם כן, נימא קרא ביום זבחו יאכל, הקריבו למה לי? ש"מ: ביום שאתה זובח אתה מקריב, ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריב.												◇
ודילמא ה"ל רחמנא: אי קריב דם האינדא - אכול בשר האינדא ולמחר, אי קריב דם למחר - אכול בשר למחר וליומא אחרא												◇
אם כן, נימא קרא ביום הקריבו יאכל, זבחו למה לי? שמע מינה: ביום שאתה זובח אתה מקריבו, ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריבו.												!
המחשב לאור שלישי - חזקיה אמר: כשר	איתמר: [חזקיה]											◇
פסול.	רבי יוחנן:											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-kev:	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
חזקיה אמר כשר, דהא לא אינתיק לשריפה	[חזקיה]											■	נו:	
רבי יוחנן אמר פסול, דהא אידחי ליה מאכילה.	[רבי יוחנן]											■	נו:	
האוכל לאור שלישי - חזקיה אמר: פטור, דלא אינתיק לשריפה	[חזקיה]									◆	■	◇	נו:	
חייב, דהא אידחי ליה מאכילה.	רבי יוחנן:									◆	■	◇	נו:	
תניא כוותיה דרבי יוחנן:											■		נו:	
קדשים הנאכלין ליום אחד, מחשבין בדמן משתשקע החמה, ובבשרן ובאימוריהן - משיעלה עמוד השחר. קדשים הנאכלין לשני ימים ולילה אחת, מחשבין בדמן משתשקע החמה, ובאימוריהן - משיעלה עמוד השחר, ובבשרן - משתשקע החמה של שני ימים.	[תניא]										■	■	◇	נו:
יכול יהו נאכלין לאור שלישי? ודין הוא: זבחים נאכלין ליום אחד וזבחים נאכלין לשני ימים, מה זבחים הנאכלין ליום אחד - לילה אחריהן, אף זבחים הנאכלין לשני ימים - לילה אחריהן תלמוד לומר: (ויקרא יט) והנותר עד יום, בעוד יום הוא נאכל, ואינו נאכל לאור שלישי.	ת"ר:											■	◇	נו:
יכול ישרף מיד? ודין הוא: זבחים נאכלין ליום אחד וזבחים נאכלין לשני ימים, מה זבחים הנאכלין ליום אחד - תיכף לאכילה שריפה, אף זבחים הנאכלין לשני ימים - תיכף לאכילה שריפה ת"ל: (ויקרא יט) ביום השלישי באש ישרף, ביום אתה שורפו, ואי אתה שורפו בלילה.												■	◇	נו:
הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים - שזיטתן בכל מקום בעזרה, ודמן טעון מתנה אחת, ובלבד שיתן כנגד היסוד.													■	נו:
שינה באכילתו, הבכור נאכל לכהנים, והמעשר לכל אדם, ונאכלין בכל העיר, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה, ואינו נאכל אלא עד חצות, ואינו נאכל אלא למנויו, ואינו נאכל אלא צלי.													■	נו:
מאן תנא?													^	נו:
ר' יוסי הגלילי היא	רב חסדא:												!	נו:
חלבו לא נאמר אלא חלבם, דמו לא נאמר אלא דמו, לימד על בכור ומעשר ופסח שטעונין - מתן דמים ואימורין לגבי מזבח. כנגד היסוד מנא לן	דתניא, ר' יוסי הגלילי:												! ◇	נו:
אתיא זריקה וזיקה מעולה	רבי אלעזר:												! ◇	נו:
ועולה גופה מנלן?													⚡	נו:
דכתיב: (ויקרא ד) אל יסוד מזבח העולה, למד על עולת חובה שטעונה יסוד.													! ◇	נו:
אי מה להלן שתי מתנות שהן ארבע, אף כאן שתי מתנות שהן ארבע													⚡	נו:
למה לי למכתב (ויקרא א) סביב בעולה סביב בחטאת? הווי שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.	אביי:												! ◇	נו:
הניחא למ"ד אין מלמדין, אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר?													⚡	נו:
הוי אשם שלשה, ושלושה ודאי אין מלמדין.													!	נו:
הבכור נאכל לכהנים.													■	נו:
מנין לבכור שנאכל לשני ימים ולילה? שנאמר (במדבר יח) ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין, הקישו הכתוב לחזה ושוק של שלמים, מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד, אף בכור נאכל לשני ימים ולילה אחד.	ת"ר:												■ ◇	נו:
ווי שאלה נשאלה לפני חכמים בכרם ביבנה: בכור לכמה נאכל?													^ ◇	נו:
לשני ימים ולילה אחד.	נענה ר"ט ואמר:												! ◇	נו:
היה שם תלמיד אחד שבא לבית המדרש לפני חכמים תחלה ור' יוסי הגלילי שמו, אמר לו: רבי, מנין לך?	[רבי יוסי הגלילי]												⚡ ◇	נו:
בני, שלמים קדשים קלים ובכור קדשים קלים, מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד, אף בכור נאכל לשני ימים ולילה אחד.	אמר לו: [רבי טרפון]												! ◇	נו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	ב	א	
רבי, בכור מתנה לכהן וחטאת ואשם מתנה לכהן, מה חטאת ואשם ליום ולילה, אף בכור ליום ולילה.	אמר לו: [רבי יוסי הגלילי]	ז									■	◊	
נדון דבר מדבר ונלמד דבר מדבר, מה שלמים אין באין על חטא, אף בכור אינו בא על חטא, מה שלמים נאכלים לשני ימים ולילה אחד, אף בכור נאכל לשני ימים ולילה אחד.	אמר לו: [רבי טרפון]	!									■	◊	
רבי, נדון דבר מדבר ונלמד דבר מדבר, חטאת ואשם מתנה לכהן ובכור מתנה לכהן, מה חטאת ואשם אין באין בנדר ונדבה, אף בכור אינו בנדר ונדבה, מה חטאת ואשם נאכלין ליום אחד, אף בכור נאכל ליום אחד.	אמר לו: [רבי יוסי הגלילי]	ז									■	◊	
קפץ ר"ע ונסתלק ר"ט		o									■		
הרי הוא אומר: ובשרם יהיה לך, הקישן הכתוב לחזה ושוק של שלמים, מה שלמים נאכלין לשני ימים ולילה אחד, אף בכור נאכל לשני ימים ולילה אחד.	אמר לו: [רבי עקיבא]	!									■	◊	
היקשתו לחזה ושוק של שלמים, ואני מקישו לחזה ושוק של תודה, מה תודה נאכלת ליום ולילה, אף בכור נאכל ליום ולילה.	אמר לו: [רבי יוסי הגלילי]	ז									■	◊	
הרי הוא אומר: ובשרם יהיה לך, שאין ת"ל לך יהיה, ומה ת"ל לך יהיה? הוסיף הכתוב הויה אחרת בבכור.	אמר לו: [רבי עקיבא]	!									■	◊	
וכשנאמרו דברים לפני ר' ישמעאל, אמר להן, צאו ואמרו לו לר"ע: טעיתה, תודה מהיכן למדה? משלמים, וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש? הא אין עליך לידון בלשון אחרון אלא בלשון ראשון.	[רבי ישמעאל]	ז									■	◊	
ור' ישמעאל האי לך יהיה מאי עביד ליה?		ז									ז	◊	
לימד על בכור בעל מום שהוא מתנה לכהן, שלא מצינו בכל התורה.	[רבי ישמעאל]	!									!	◊	
ור"ע?											ז		
יליף ליה מבשרם, חד תם וחד בעל מום.	[רבי עקיבא]										!	◊	
ור' ישמעאל?											ז		
מבשרם דהנך בכורות קאמר.	[רבי ישמעאל]										!	◊	
במאי קמיפלגי?											^		
הימנו ודבר אחר הוה היקש	מ"ס: [רבי עקיבא]										■	!	◊
לא הוה היקש.	ומ"ס: [רבי ישמעאל]										■	!	◊
בשלמא למ"ד לא הוה היקש, היינו דכתיב: (ויקרא טז) וכן יעשה לאהל מועד, כשם שזמה לפני ולפנים אחת למעלה ושבע למטה מדם הפר, כך מזה בהיכל, וכשם שלפני ולפנים אחת למעלה ושבע למטה מדם השעיר, כך מזה בהיכל, אלא למ"ד הוה היקש מאי איכא למימר?											ז	◊	
מקומות הוא דגמרי מהדדי.											!	◊	
ואיבעית אימא: חוץ מפנים בחד זימנא גמיר.											!	◊	
בשלמא למ"ד לא הוה היקש, היינו דכתיב: (ויקרא כג) ממושבותיכם תביאו לחם תנופה, שאין ת"ל: תביאו, מה ת"ל תביאו? כל שאתה מביא ממקום אחר הרי הוא כזה, מה להלן עשרון לחלה, אף כאן עשרון לחלה. אי מה להלן שני עשרונים, אף כאן שני עשרונים? ת"ל: תהינה. ולמדנו עשרה לחמץ, עשרה למצה מנין? ת"ל: (ויקרא ז) על חלת לחם חמץ, נגד חמץ הבא מצה, אלא למאן דאמר הוה היקש מאי איכא למימר?											ז	◊	
תביאו יתירא היא.											!	◊	
הפסח אינו נאכל.											■	<	
מאן תנא?											^		
רבי אלעזר בן עזריה היא	רב יוסף:										!	◊	
נאמר כאן (שמות יב) בלילה הזה ונאמר להלן (שמות יב) ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה, מה להלן עד חצות, אף כאן עד חצות.	דתניא, רבי אלעזר בן עזריה:										■	!	◊

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

זבחים-איזהו מקומן	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
והלא כבר נאמר: ואכלתם אותו בחפזון, עד שעת חפזון - א"כ, מה ת"ל בלילה הזה? שיכול יהא ככל הקדשים הנאכלים ביום? ת"ל: בלילה, בלילה יהא נאכל ואינו נאכל ביום.	א"ל ר"ע:									■	!	◇	:נז
וממאי דרבי אלעזר ב"ע ודאורייתא? דלמא דרבנן, ולהרחיק מן העבירה	א"ל אביי:										⚡	◇	:נז
א"כ, מאי אלא? אלא כי התם, מה התם דאורייתא, אף כאן נמי דאורייתא.	[רב יוסף]										!	◇	:נז
הדרן עלך איזהו מקומן												◇	